

Parametry:*liczba_prob* = 4*liczba_rozmiarow* = 22**Raport z Pracowni nr 1****Zadanie 1.**1. Cel zadania

Celem zadania było zbadanie złożoności obliczeniowej algorytmów rozwiązywania układów Cramerowskich za pomocą metody iteracji prostej.

2. Metody

W doświadczeniu wykorzystano kilka klas stworzonych w języku Python. Odpowiedni projekt stworzono w środowisku Visual Studio Code i kompilowano w zintegrowanym ze środowiskiem terminalu PowerShell na komputerze personalnym o procesorze AMD Ryzen 7 3700X.

3. Przebieg doświadczenia i wyniki

Doświadczenie rozpoczęto od ustalenia maksymalnego rozmiaru macierzy.

Przyjęto $n = 1111$, gdzie dla macierzy o tym rozmiarze czas, w jakim algorytm określił przybliżenie o różnicy dwóch ostatnich norm mniejszej od $\epsilon = 1e-10$ wyniósł około 0.92s.

Opracowano metodę *mierz_czas*, która pozwala obliczyć czas określania przybliżenia rozwiązań układu metodą iteracji prostej. Metoda wywoływana była w instancji klasy Zadanie o parametrach konstruktora $n = 1111$, $M = 4$, $N = 22$. Poniżej zamieszczono kod (zawierający jednocześnie algorytmy służące do pomiaru czasu pracy zarówno algorytmu opartego na metodzie iteracji prostej, jak i iteracji Seidela) tej metody:

```
def mierz_czas(self, metoda, k):
```

```
    """Metoda mierzaca czas rozwiazywania problemu wybrana metoda
```

```
        k - rozmiar macierzy"""
```

```
        czas = 0.0
```

```
        macierzA = ukklad.Uklad(wymiar = k)
```

```

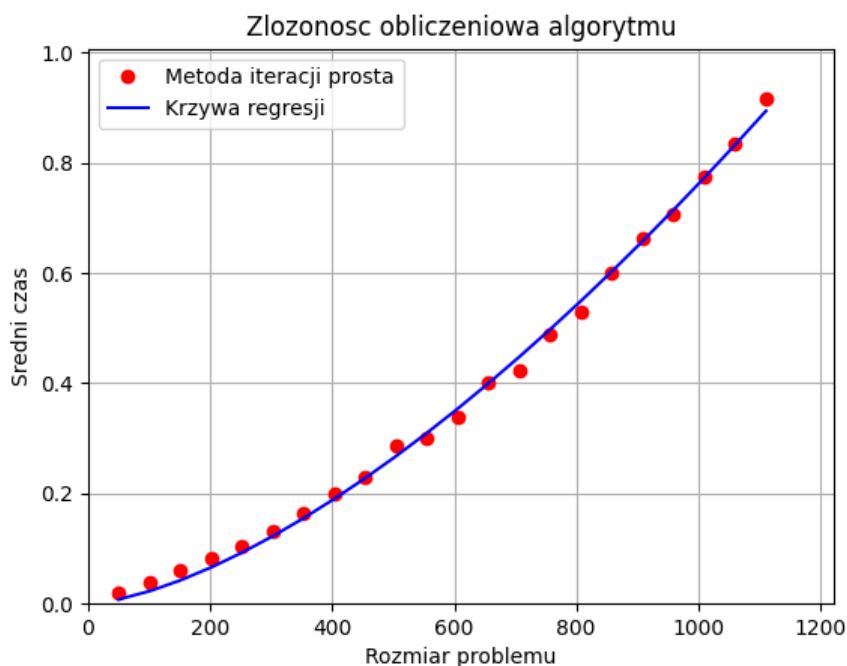
if metoda == 1:
    pomiary = 0
    while pomiary < self.M:
        macierzA.losuj_uklad()
        macierzAprosta = iteracjaprosta.IteracjaProsta(macierzA)
        stoper = time.time()
        if(macierzAprosta.przygotuj() == 1):
            macierzAprosta.iteruj_roznica(eps = 1e-10, norma = 0,
wyswietlaj = 0, X0 = None)
            czas += time.time() - stoper
            pomiary += 1

if metoda == 2:
    pomiary = 0
    while pomiary < self.M:
        macierzA.losuj_uklad()
        macierzASeidela = iteracjaseidela.IteracjaSeidela(macierzA)
        stoper = time.time()
        if(macierzASeidela.przygotuj() == 1):
            macierzASeidela.iteruj_roznica(eps = 1e-10, norma = 0,
wyswietlaj = 0, X0 = None)
            czas += time.time() - stoper
            pomiary += 1

return czas/self.M

```

W wyniku wykonania kodu zawartego w metodzie otrzymano wyniki pomiarów czasu działania algorytmu dla macierzy o coraz większym rozmiarze, aż po $n = 1111$, zilustrowane na wykresie załączonym poniżej:

Wykres 1. Zależność czasu obliczania przybliżenia metodą iteracji prostej od rozmiaru macierzy

Empiryczna złożoność obliczeniowa wyniosła: $n^{1,528}$, co jest ponadprzeciętnie oddalone od teoretycznej wartości n^2 .

4. Wnioski

W wyniku przeprowadzonego eksperymentu udało się słabo oszacować złożoność obliczeniową algorytmu iteracji prostej. Otrzymana eksperymentalna złożoność jest w otoczeniu teoretycznej wartości $O(n^2)$, lecz jednocześnie w zauważalnym stopniu od niej oddalona.

Zadanie 2.

1. Cel zadania

Celem zadania było porównanie dwóch metod obliczania wektorów rozwiązań macierzy - metodą iteracji prostej oraz metodą iteracji Seidela.

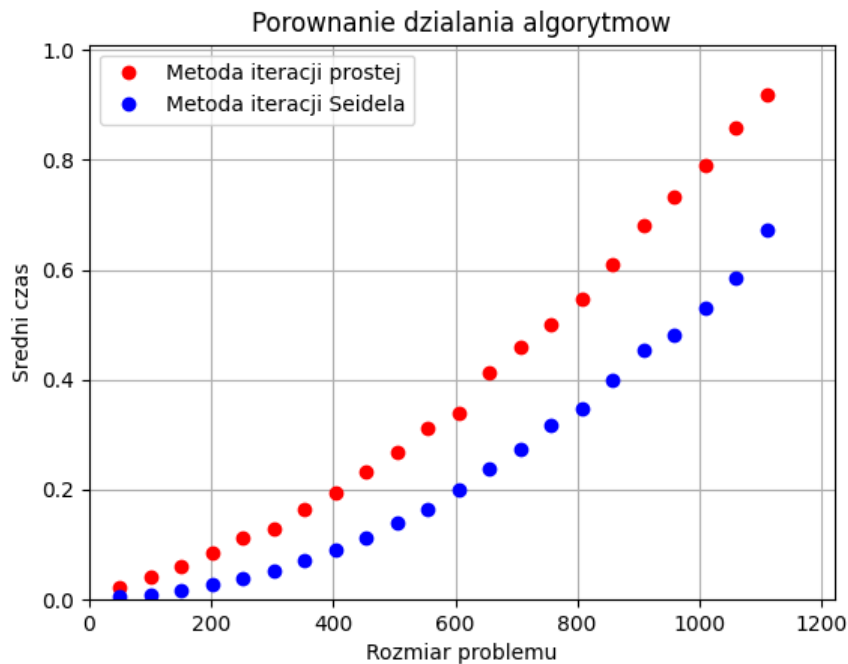
2. Metody

W doświadczeniu wykorzystano kilka klas stworzonych w języku Python. Odpowiedni projekt stworzono w środowisku Visual Studio Code i skompilowano w zintegrowanym ze środowiskiem terminalu PowerShell na komputerze personalnym o procesorze AMD Ryzen 7 3700X.

3. Przebieg doświadczenia i wyniki

Wykorzystano maksymalny rozmiar macierzy ustalony w zadaniu 1. Ze względu na

to, że w zadaniu 1 opracowano metodę *mierz_czas* w ten sposób, by umożliwiła zastosowanie obu metod iteracyjnych można ją było wykorzystać w tym zadaniu. Po wywołaniu metody *porownaj_metody* dla obiektu klasy *Zadanie* powołanego do istnienia z parametrami $n = 1111$, $M = 4$, $N = 22$ udało się uzyskać wykres zamieszczony poniżej.

Wykres 2. Porównanie metod iteracyjnych
(czerwone punkty - metoda iteracji prostej,
niebieskie - metoda iteracji Seidela)

4. Wnioski

W wyniku przeprowadzonego doświadczenia okazało się, że metoda iteracji Seidela jest szybsza niż metoda iteracji prostej - różnice czasów dla małych macierzy są niewielkie, ale rosną wraz ze wzrostem rozmiaru macierzy.